

Irena Topinková

Výběr básní

Blues samotáře

Já nejsem samotář
jenom lidi jsou divný.
Samota tíží.
Vypouští
zdivočelý strachy
na ty
co nejsou kolektivní.
Jenomže lidi jsou divný
a divný lidi vyčerpávají.
Ty, co divný nebyli
zas už mi chyběj na seznamu.
Tak vyčerpaná
z těch divnejch
utíkám do samoty,
která tíží
a zdivočelý hyeny strachu
už se plíží.

Sebereflexe

Jsem iracionální
i racionální.
V duši oheň i mráz
v očích žal i sny.
Pružná chůze
kdysi ...
Křehká
prý nerozbitná
pro křehkost
řekl kdosi
kdysi.
Padám
a zase vstávám
zas a znova.
Občas nebývám moc milá
poznáváš mne,
nebo jsem úplně jiná?

Nejsem cizí ženou

Sluneční krev
stéká
do pijáku červánků.
Střídají noc
s marnou touhou po spánku.

Máš mne v krvi rozpuštěnou
jsem Tvoji součástí.
Unaven maskou
pro svět nasazenou
všechny hrůzy světa
na mne vypouštíš.

Jenže já nejsem cizí ženou
jsem Tvoji součástí.
Když ničíš mne
sebe
ničíš nejvíce.
Víš to sám.
Vždyť v krvi máš mne rozpuštěnou.

Výprodej

Smutek mne drtí na duši.
Šedý šat deprese
mi nesluší
a v krámku
plném barev zářivých
prodavač Život křičí – Vyprodáno !
Nemáte ráda šedou
zkuste Černou – dámo.

Žalář

Uvěznili mladou duši
do těla
co bolest kruší.
Prý poslouchat ho nyní musí
naučit se pokoře.

A ta hloupá duše vzpurná
mladá je
a nerozumná.
Po horách by létat chtěla
krásky světa neviděla
po večerech tančit tango
to kdyby ta duše směla.

Rozsudek je neúprosný.
Tak za špatné chování
dostala teď doživotí.

Chybí návod na stárnutí.

Neděle

Otrávená dáma
pro všechny nevěrné
co musí zůstat u rodiny.
Nákupní zóny.
Ještě, že máme ty slevy.
Výhodný nákup
rodinu zase stmelí.

Václavák

Podvečer.

Ztracena

v moři turistů

kapsářů

drogových dealerů

můjím bankovní úředníky

s mozky i aktovkami

nacpanými

vzorně srovnanými

bankovními předpisy.

Vzorně spěchají ke svým vozům

do bezpečí

pomalů se vlekoucí kolony.

Jsou mezi svými

metro

je pro socky.

A já si stýskáám.

Po swingových tónech

Ferdinanda Havlíka

linoucích se

z bývalé kavárny Tatran

po modrých neonech

kavárny Alfa

po zaniklých kinech.

Prodávám stesky.

Koupí je někdo?

Matějská pouť

Milenci v dětské houpačce
váží svůj vztah.
Nahoru dolů
nahoru dolů.

Kolotoč oblaka rozráží.
Řev od všech atrakcí
soutěží
v síle decibelů.

Řvoucí mimino v kočárku
bez šance na odpolední spánek.
Cukrová vata, pivo, párek.
Občas nazvraceno.

Stromovka trpí migrénou
ptáci zmateností.
Jinak vnímala jsem pouť
mého dětství.

Zmatenka

Zmatenka zmatená nocí jde.

Je zmatená

nic víc.

Ne blázen

ani sebevrah

jen Zmatenka

víc nic.

Jde úplňkovou nocí kouzelnou

kde z bělouše - stříbrokůň

ze skal - stříbrohrad se stal.

A náhle

nechce se jí třídit

zmatek v hlavě.

Chce součástí

toho kouzla se stát.

Nad hlavou nechat kroužit

postříbřené víry

a víc už nic

nic dál.

Ohlas čtenářky v ABZ

Jsem majitelka Stříbrokoně. Už nežije. Když jsme ho pohřbívali, četli jsme mu Zmatenku. Jsem ráda, že v této podobě s námi zůstává. Knihu četla celá naše početná rodina napříč generacemi, zapůsobila na všechny, půjčují si ji i sousedé.

Vysvětlení autorky ke Zmatence

Majitelka bělouše, který se rád toulal a utíkal jim hlavně za úplňku, žije blízko naší chalupy, tak jsme se oba při nočním toulání setkali.

Pán tvorstva

Kroužíme kosmem
staletí plynou
jen skončí válka
začneme jinou.
Přepisujeme historii
podle potřeby.
Trpíme
jásáme
stavíme
bouráme
pomníky padlým.
Dech věků
marně vane do tváří.
Řídit se desaterem
jaksi se nedaří.